मानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदुपावहरति तं द-
क्षिणत उदञ्चमुपावहरति तस्योक्तो बन्धुरुद्धतमवोक्षितं भवति यत्रैनमुपावहर-
त्युद्धते वाऽअवोक्षितेऽग्निमादधति सिकता उपकीर्णा भवन्ति तासामुपरि बन्धुः
॥१८॥ परिश्रितं भवति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षाꣳसि नाष्ट्रा
न हन्युरिति तस्माऽएतां पुरं पर्यश्रयंस्तथैवास्माऽअयमेतां पुरं परिश्रयत्यथो यो-
निर्वाऽइयꣳ रेत इदं तिर-इव वै योनौ रेतः सिच्यते योनिरूपमेतत्क्रियते त-
स्मादपि स्वया जायया तिर-इवैव चिचरिषति ॥१९॥ अथैनं विष्यति । तद्यदे-
वास्यात्रोपनद्धस्य सꣳशुच्यति तामेवास्मादितद्धुचं बहिर्धा दधात्यथोऽएतस्या एवै-
नमेतद्योनेः प्रजनयति ॥२०॥ वि पाजसा पृथुना शोशुचान इति । वि पाजसा
पृथुना दीप्यमान इत्येतद्बाधस्व द्विषो रक्षसोऽअमीवा इति बाधस्व सर्वान्पाप्मन
इत्येतत्सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरहꣳ सुहवस्य प्रणीतावित्याशिषमाशा-
स्ते ॥२१॥ अथाजलोमान्याहिंत्य । उदीचः प्राचः पशून्प्रसृजत्येषा होभयेषां देव-
मनुष्याणां दिग्यदुदीची प्राच्येतस्यां तद्दिशि पशून्दधाति तस्मादुभये देवमनुष्याः
पशूनुपजीवन्ति ॥२२॥ ब्राह्मणम् ॥५ [४. ४.] ॥ चतुर्थोऽध्यायः [३१.] ॥ ॥

पर्णकषायनिष्यक्ता एता आपो भवन्ति । स्थेम्ने न्वेव यद्वेव पर्णकषायेण सो-
मो वै पर्णश्चन्द्रमा उ वै सोम एतदु वाऽएकमग्निरूपमेतस्यैवाग्निरूपस्योपाप्त्यै
॥१॥ ता उपसृजति । आपो हि ष्ठा मयोभुव इति यां वै देवतामृगभ्यनूक्ता यां
यजुः सैव देवता सऽर्कसो देवता तद्यजुस्ता हैता आप एवैष त्रिचस्तद्या अमू-
राप एकꣳ रूपꣳ समदृश्यन्त ता एतास्तदेवैतद्रूपं करोति ॥२॥ अथ फेनं जनयि-
त्वान्ववदधाति । यदेव तत्फेनो द्वितीयꣳ रूपमसृज्यत तदेवैतद्रूपं करोत्यथ या-
मेव तत्र मृदꣳ संयौति सैव मृद्यत्तृतीयꣳ रूपमसृज्यतैतेभ्यो वाऽएष रूपेभ्यो
ऽग्रेऽसृज्यत तेभ्य एवैनमेतज्जनयति ॥३॥ अथाजलोमैः सꣳसृजति । स्थेम्ने न्वेव